

عنوان مقاله:

روش چالمرز در بحث آگاهی: تفکیک در مسائل

محل انتشار:

فصلنامه روش شناسی علوم انسانی، دوره 23، شماره 90 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

مهدی ذاکری - دانشیار دانشگاه تهران

سید مصطفی حسینی - کارشناس ارشد فلسفه (گرایش منطق) دانشگاه اصفهان

خلاصه مقاله:

چالمرز راه حل مسئله آگاهی را در تفکیک امور پدیداری از امور روان شناختی می داند. او معتقد است عمده راه حل هایی که برای تبیین آگاهی ارائه شده اند به هوشیاری (که در قلمرو امور روان شناختی جای می گیرد) می پردازند، نه به خود آگاهی. چالمرز نخست با استناد به شهود (منظر اول شخص) آگاهی را درمی یابد، سپس با رد نگرش های فیزیکیالیستی، از غیرفیزیکی بودن و تحویل ناپذیری آگاهی دفاع می کند و سرانجام با تفکیک دو قلمروی پدیداری و روان شناختی، تلاش می کند تا حل مسئله آگاهی را به مسیر درست خود (یعنی قلمرو پدیداری) هدایت کند. از سوی دیگر، چالمرز طبیعی گرا است و به همین دلیل آگاهی را (برخلاف دوگانه گرایان سنتی) از طبیعت جدا و متعالی نمی کند، بلکه آن را به عنوان نیرویی بنیادین (و غیرفیزیکی) در کنار دیگر نیروهای بنیادین فیزیکی می نشاند و از این طریق تلاش در تبیین آگاهی دارد. موضوع این مقاله نفس تفکیک های چالمرز است؛ نه مسئله دشوار آگاهی. به باور چالمرز برای بررسی آگاهی باید از دیدگاه اول شخص بدان نگریست، اما اشکال این دیدگاه این است که از خطاپذیری این منظر و دسترس پذیری بیشتر منظر سوم شخص غفلت می کند

کلمات کلیدی:

مسئله ی دشوار آگاهی، دیوید چالمرز، آگاهی پدیداری، دوگانه گرایی طبیعی گرایانه، منظر اول شخص، منظر سوم شخص، فرارویدادگی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1213192>

